

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Soudní dvůr Evropské unie		
2013/C 164/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 156, 1.6.2013	1
V <i>Oznámení</i>		
SOUDNÍ ŘÍZENÍ		
Soudní dvůr		
2013/C 164/02	Věc C-625/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. dubna 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Rozvoj železnic Společenství — Směrnice 91/440/EHS — Článek 6 odst. 3 a příloha II — Směrnice 2001/14/ES — Článek 14 odst. 2 — Neexistence nezávislosti provozovatele železniční infrastruktury z hlediska právní formy — Článek 11 — Neexistence systému odměňování výkonu — Neúplné provedení“)	2
2013/C 164/03	Věc C-103/11 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. dubna 2013 — Evropská komise v. Systran SA, Systran Luxembourg SA („Kasační opravný prostředek — Článek 225 odst. 1 ES, článek 235 ES a čl. 288 druhý pododstavec ES — Žaloba na určení mimosmluvní odpovědnosti Evropského společenství — Posouzení mimosmluvní povahy sporu — Pravomocí soudů Společenství“)	2

2013/C 164/04	Věc C-202/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgie) — Anton Las v. PSA Antwerp NV („Volný pohyb pracovníků — Článek 45 SFEU — Společnost usazená v nizozemskojazyčném regionu Belgického království — Povinnost vyhotovovat pracovní smlouvy v nizozemštině — Pracovní smlouva přeshraniční povahy — Omezení — Nepřiměřenost“) 3	3
2013/C 164/05	Spojené věci C-274/11 a C-295/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. dubna 2013 — Španělské království, Italská republika v. Rada Evropské unie („Jednotný patent — Rozhodnutí o povolení posílené spolupráce podle čl. 329 odst. 1 SFEU — Žaloby na neplatnost pro nedostatek pravomoci, zneužití pravomoci a porušení Smluv — Podmínky uvedené v článku 20 SEU, jakož i v článcích 326 SFEU a 327 SFEU — Nevýlučná pravomoc — Rozhodnutí přijaté „až jako poslední prostředek“ — Ochrana zájmů Unie“) 3	3
2013/C 164/06	Věc C-463/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Německo) — L v. M („Směrnice 2001/42/ES — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Článek 3 odst. 4 a 5 — Určení typu plánů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí — Regulační plány „vnitřního rozvoje“, na které se nevztahuje povinnost provést posuzování vlivů na životní prostředí na základě vnitrostátních právních předpisů — Nesprávné posouzení podmínky kvalitativní povahy „vnitřního rozvoje“ — Neexistence vlivu na platnost regulačního plánu — Narušení užitečného účinku směrnice“) 4	4
2013/C 164/07	Věc C-548/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidshof te Antwerpen — Belgie) — Edgard Mulders v. Rijksdienst voor Pensioenen („Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 1 písm. r) — Pojem „doby pojištění“ — Článek 46 — Výpočet starobního důchodu — Zohledňované doby pojištění — Příhraniční pracovník — Období pracovní neschopnosti — Souběh podobných dávek vyplácených dvěma členskými státy — Nezohlednění tohoto období jako doby pojištění — Podmínka bydliště — Vnitrostátní pravidla bránící souběhu“) 5	5
2013/C 164/08	Věc C-565/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Sibiu — Rumunsko) — Mariana Irimie v. Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu („Vrácení daní vybraných členským státem v rozporu s unijním právem — Vnitrostátní právní úprava omezující úroky, které má uvedený stát zaplatit z vrácených daní — Úroky vypočtené od okamžiku podání žádosti o vrácení daně — Nesoulad s unijním právem — Zásada efektivity“) 5	5
2013/C 164/09	Věc C-595/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Steinel Vertrieb GmbH v. Hauptzollamt Bielefeld („Obchodní politika — Nařízení (ES) č. 1470/2001 — Nařízení (ES) č. 1205/2007 — Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Konečná antidumpingová cla z dovozu kompaktních fluorescenčních výbojek — Použitelnost konečného antidumpingového cla na výrobky zařazené do sazební podpoložky uvedené antidumpingovým nařízením — Dotčený výrobek — Působnost“) 6	6
2013/C 164/10	Věc C-12/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Colloseum Holding AG v. Levi Strauss & Co. („Ochranné známky — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 15 odst. 1 — Pojem „skutečné užívání“ — Ochranná známka užívaná výlučně jako prvek kombinované ochranné známky nebo společně s jinou ochrannou známkou“) 6	6

2013/C 164/11	Věc C-247/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad — Bulharsko) — Meliha Veli Mustafa v. Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite“ kam Natsionalnia osiguriteln institut („Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele — Směrnice 80/987/EHS — Směrnice 2002/74/ES — Směrnice 2008/94/ES — Články 2 a 3 — Povinnost zajistit uhrazení pohledávek zaměstnanců — Možnost omezení záruky na pohledávky vzniklé před zapsáním rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku — Rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení — Účinky — Pokračování činností zaměstnavatele“) 7	7
2013/C 164/12	Věc C-74/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 12. února 2013 — GSV Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága 7	7
2013/C 164/13	Věc C-102/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2012 Spolková republika Německo proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 1. března 2013 ve věci T-205/11, Německo v. Komise 8	8
2013/C 164/14	Věc C-119/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Wedding (Německo) dne 14. března 2013 — eco cosmetics GmbH & Co KG v. Virginie Laetitia Barbara Dupuy 9	9
2013/C 164/15	Věc C-120/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Wedding (Německo) dne 14. března 2013 — Raiffeisenbank St. George reg. Gen. m.b.H. v. Tetyana Bonchuk 9	9
2013/C 164/16	Věc C-121/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Wedding (Německo) dne 14. března 2013 — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft v. Xceed Holding Ltd. 10	10
2013/C 164/17	Věc C-126/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. března 2013 BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 15. ledna 2013 ve věci T-625/11, BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) 10	10
2013/C 164/18	Věc C-132/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts Köln (Německo) dne 18. března 2013 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV v. ILME GmbH 11	11
2013/C 164/19	Věc C-158/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag (Nizozemsko) dne 28. března 2013 — Hamidullah Rajaby v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie 11	11
2013/C 164/20	Věc C-166/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Melun (Francie) dne 3. dubna 2013 — Sophie Mukarubega v. Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis 11	11
2013/C 164/21	Věc C-167/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil Régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Belgie) dne 27. března 2013 — Jean Devillers 12	12
2013/C 164/22	Věc C-189/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de grande instance de Bayonne (Francie) dne 15. dubna 2013 — Raquel Gianni Da Silva v. Préfet des Pyrénées-Atlantiques 12	12
2013/C 164/23	Věc C-203/13: Žaloba podaná dne 17. dubna 2013 — Evropská komise v. Bulharská republika 12	12

Tribunál

2013/C 164/24	Věc T-32/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. dubna 2013 — Evropaíki Dynamiki v. Komise („Veřejné zakázky na služby — Nabídkové řízení — Analýza trhu za účelem rozvoje nového přístupu k webové stránce — Odmítnutí nabídky předložené uchazečem — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Kritéria výběru a kritéria přidělení — Mimosmluvní odpovědnost“) 14	14
2013/C 164/25	Věc T-526/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise („Obchodování s produkty z tuleňů — Nařízení (ES) č. 1007/2009 — Prováděcí pravidla — Nařízení (EU) č. 737/2010 — Zákaz uvádění uvedených produktů na trh — Výjimka pro inuitská společenství — Námitka protiprávnosti — Právní základ — Subsidiarita — Proporcionalita — Zneužití pravomoci“) 14	14
2013/C 164/26	Věc T-119/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Gbagbo v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Zvláštní omezující opatření přijatá proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Zmrazení finančních prostředků — Úprava návrhových žádání — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Zneužití pravomoci — Právo na obhajobu — Právo vlastnit majetek“) 15	15
2013/C 164/27	Věc T-130/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Gossio v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Zvláštní omezující opatření přijatá proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Zmrazení finančních prostředků — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“) 15	15
2013/C 164/28	Věc T-284/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Metropolis Inmobiliaris y Restauraciones v. OHIM — MIP Metro (METROINVEST) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství METROINVEST — Starší národní obrazová ochranná známka METRO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Zásada zákazu diskriminace — Právo na spravedlivý proces“) 16	16
2013/C 164/29	Věc T-55/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Chen v. OHIM — AM Denmark (Úklidový stroj) („Průmyslové) vzory Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující úklidový stroj — Trojrozměrná ochranná známka Společenství představující úklidový stroj vybavený rozprašovačem a houbou — Prohlášení neplatnosti“) 16	16
2013/C 164/30	Věc T-145/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Bayerische Motoren Werke v. OHIM (ECO PRO) („Ochranná známka Společenství — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Slovní ochranná známka ECO PRO — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)..... 16	16
2013/C 164/31	Věc T-474/11: Usnesení Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Oster Weinkellerei v. OHIM — Viñedos Emiliana (Igama) („Ochranná známka Společenství — Zrušení namítané ochranné známky — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 17	17
2013/C 164/32	Věc T-28/12: Usnesení Tribunálu ze dne 9. dubna 2013 — PT Ecogreen Oleochemicals a další v. Rada („Dumping — Dovoz některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie — Konečné antidumpingové clo — Přijetí nového nařízení — Zánik právního zájmu na podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci“) 17	17
2013/C 164/33	Věc T-124/13: Žaloba podaná dne 4. března 2013 — Itálie v. Komise 18	18

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 164/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 156, 1.6.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 147, 25.5.2013

Úř. věst. C 141, 18.5.2013

Úř. věst. C 129, 4.5.2013

Úř. věst. C 123, 27.4.2013

Úř. věst. C 114, 20.4.2013

Úř. věst. C 108, 13.4.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. dubna 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-625/10) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Rozvoj železnic Společenství — Směrnice 91/440/EHS — Článek 6 odst. 3 a příloha II — Směrnice 2001/14/ES — Článek 14 odst. 2 — Neexistence nezávislosti provozovatele železniční infrastruktury z hlediska právní formy — Článek 11 — Neexistence systému odměňování výkonu — Neúplné provedení“)

(2013/C 164/02)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-P. Keppenne a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, M. Perrot a S. Menez, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Španělské království (zástupkyně: S. Centeno Huerta, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí všech předpisů nezbytných k dosažení souladu s čl. 6 odst. 3 a přílohou II směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, s. 25; Zvl. vyd. 07/01, s. 341), jakož i s čl. 6 odst. 2 až 5, čl. 14 odst. 2 a článkem 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 404) ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Francouzská republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k zajištění nezávislosti subjektu pověřeného výkonem hlavních funkcí uvedených v příloze II směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství, ve znění směr-

nice Evropského parlamentu a Rady 2001/12/ES ze dne 26. února 2001, na podniku, který provozuje železniční dopravu, v souladu s čl. 6 odst. 3 a s přílohou II této směrnice a s čl. 14 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/58/ES ze dne 23. října 2007, a tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 11 uvedené směrnice 2001/14, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto ustanovení.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Evropská komise a Francouzská republika ponесou vlastní náklady řízení.

4) Španělské království ponесе vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103, 2.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. dubna 2013 — Evropská komise v. Systran SA, Systran Luxembourg SA

(Věc C-103/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Článek 225 odst. 1 ES, článek 235 ES a čl. 288 druhý pododstavec ES — Žaloba na určení mimosmluvní odpovědnosti Evropského společenství — Posouzení mimosmluvní povahy sporu — Právní moc soudů Společenství“)

(2013/C 164/03)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: T. van Rijn, zmocněnec, E. Montaguti a J. Samnadda, zmocněnkyně, ve spolupráci s A. Berenboomem, advocaat, a M. Isgourem, avocat)

Další účastnice řízení: Systran SA, Systran Luxembourg SA (zástupci: J.-P. Spitzer a E. De Boissieu, avocats)

Žalovaná: PSA Antwerp NV

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) ze dne 16. prosince 2010 — Systran a Systran Luxembourg v. Komise (T-19/07), jehož předmětem je žaloba na náhradu škody údajně způsobené žalobkyním v řízení v prvním stupni z důvodu protiprávního jednání, k němuž došlo v návaznosti na výzvu Komise k podávání nabídek týkající se projektu údržby a lingvistického posílení služby automatického překladu Komise — Nesprávné posouzení a rozpornost v otázce mimosmluvní povahy sporu — Porušení práva na obhajobu — Porušení pravidel týkajících se dokazování — Zjevně nesprávné posouzení dostatečně závažné povahy údajného pochybení Komise — Neexistence odůvodnění

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 16. prosince 2010, Systran a Systran Luxembourg v. Komise (T-19/07), se zrušuje.
- 2) Žaloba společností Systran SA a Systran Luxembourg SA ve věci T-19/07 se odmítá.
- 3) Společnostem Systran SA a Systran Luxembourg SA se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí před Soudním dvorem Evropské unie a před Tribunálem Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgie) — Anton Las v. PSA Antwerp NV

(Věc C-202/11) (¹)

(„Volný pohyb pracovníků — Článek 45 SFEU — Společnost usazená v nizozemskojazyčném regionu Belgického království — Povinnost vyhotovovat pracovní smlouvy v nizozemštině — Pracovní smlouva přeshraniční povahy — Omezení — Nepříměřenost“)

(2013/C 164/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Anton Las

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Arbeidsrechtbank Antwerpen — Výklad článku 39 ES (nyní článek 45 SFEU) — Belgická regionální právní úprava ukládající podniku usazenému ve vlámské jazykové oblasti povinnost vyhotovovat pod sankcí neplatnosti všechny dokumenty týkající se pracovněprávních vztahů s mezinárodním prvkem v nizozemštině

Výrok

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě člena federace v rámci členského státu, jako je právní úprava ve věci v původním řízení, která ukládá všem zaměstnavatelům majícím provozovnu na území tohoto člena federace povinnost vyhotovovat pracovní smlouvy přeshraniční povahy výlučně v úředním jazyce tohoto člena federace, a to pod sankcí neplatnosti těchto smluv, o níž soud rozhodne i bez návrhu.

(¹) Úř. věst. C 219, 23.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. dubna 2013 — Španělské království, Italská republika v. Rada Evropské unie

(Spojené věci C-274/11 a C-295/11) (¹)

(„Jednotný patent — Rozhodnutí o povolení posílené spolupráce podle čl. 329 odst. 1 SFEU — Žaloby na neplatnost pro nedostatek pravomoci, zneužití pravomoci a porušení Smluv — Podmínky uvedené v článku 20 SEU, jakož i v člancích 326 SFEU a 327 SFEU — Nevýlučná pravomoc — Rozhodnutí přijaté „až jako poslední prostředek“ — Ochrana zájmů Unie“)

(2013/C 164/05)

Jednací jazyk: italština a španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Španělské království (zástupkyně: N. Díaz Abad, zmocněnkyně), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato)

Vedlejší účastnice podporující Španělské království: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato)

Vedlejší účastník podporující Italskou republiku: Španělské království (zástupkyně: N. Díaz Abad, zmocněnkyně)

Žalovaná: Rada Evropské komise (zástupci: původně T. Middleton a F. Florindo Gijón, jakož i A. Lo Monaco, poté T. Middleton a F. Florindo Gijón, jakož i M. Balta a K. Pellinghelli, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Belgické království (zástupci: C. Pochet, jakož i J. C. Halleux a T. Materne, zmocněnci), Česká republika (zástupci: M. Smolek, D. Hadroušek a J. Vlácil, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Kemper, zmocněnci), Irsko (zástupci: D. O'Hagan, zmocněnec, ve spolupráci s N. J. Traversem, BL), Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, jakož i G. de Bergues a A. Adam, zmocněnci), Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér a K. Molnár, zmocněnci), Nizozemské království (zástupkyně: C. Wissels a M. de Ree, zmocněnkyně), Polská republika (zástupci: B. Majczyna, jakož i E. Gromnicka a M. Laszuk, zmocněnci), Švédské království (zástupkyně: A. Falk a C. Meyer-Seitz, zmocněnkyně), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: L. Seeboruth, zmocněnec, ve spolupráci s T. Mitchesonem, barrister), Evropský parlament (zástupci: I. Díez Parra a G. Ricci, jakož i M. Dean, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: I. Martínez del Peral, jakož i T. van Rijn, B. Smulders, F. Bulst a L. Prete, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Rady 2011/167/EU ze dne 10. března 2011, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany (Úř. věst. L 76, s. 53) — Zneužití pravomoci — Porušení soudního systému Unie

Výrok

- 1) *Žaloby se zamítají.*
- 2) *Španělské království ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů vynaložených Radou Evropské unie ve věci C-274/11.*
- 3) *Italská republika ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů vynaložených Radou Evropské unie ve věci C-295/11.*
- 4) *Belgické království, Česká republika, Spolková republika Německo, Irsko, Francouzská republika, Lotyšská republika, Maďarsko, Nizozemské království, Polská republika, Švédské království, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Evropský parlament a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 219, 23.7.2011.
Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Německo) — L v. M

(Věc C-463/11) (¹)

(„Směrnice 2001/42/ES — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Článek 3 odst. 4 a 5 — Určení typu plánů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí — Regulační plány „vnitřního rozvoje“, na které se nevztahuje povinnost provést posuzování vlivů na životní prostředí na základě vnitrostátních právních předpisů — Nesprávné posouzení podmínky kvalitativní povahy „vnitřního rozvoje“ — Neexistence vlivu na platnost regulačního plánu — Narušení užitečného účinku směrnice“)

(2013/C 164/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci/Účastnice původního řízení

Žalobce: L

Žalovaná: M

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Výklad čl. 3 odst. 4 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, s. 30) — Oblast působnosti — Vnitrostátní právní úprava stanovující zkrácené řízení bez posuzování vlivů na životní prostředí pro přijímání územních plánů týkajících se menších oblastí na místní úrovni, která splňují určitá kvalitativní a kvantitativní kritéria — Nesprávné posouzení kvalitativních kritérií

Výrok

Článek 3 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí ve spojení s jejím čl. 3 odst. 4 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle které nemá porušení podmínky kvalitativní povahy uložené předpisem, jenž provádí tuto směrnici, která musí být splněna k tomu, aby se na přijetí zvláštního druhu regulačního plánu nevztahovala povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí podle uvedené směrnice, žádný vliv na platnost tohoto plánu.

(¹) Úř. věst. C 355, 3.12.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidshof te Antwerpen — Belgie) — Edgard Mulders v. Rijksdienst voor Pensioenen

(Věc C-548/11) ⁽¹⁾

(„Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 1 písm. r) — Pojem „doby pojištění“ — Článek 46 — Výpočet starobního důchodu — Zohledňované doby pojištění — Přihraniční pracovník — Období pracovní neschopnosti — Souběh podobných dávek vyplácených dvěma členskými státy — Nezohlednění tohoto období jako doby pojištění — Podmínka bydliště — Vnitrostátní pravidla bránící souběhu“)

(2013/C 164/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidshof te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Edgard Mulders

Žalovaná: Rijksdienst voor Pensioenen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Arbeidshof te Antwerpen — Výklad čl. 1 písm. r) a článku 46 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Důchodové a životní pojištění — Výpočet dávek — Zohledňované doby pojištění

Výrok

Článek 1 písm. r) a článek 46 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, musí být ve spojení s čl. 13 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení a články 45 SFEU a 48 SFEU vykládány tak, že brání tomu, aby při výpočtu starobního důchodu v jednom členském státě nebyla doba pracovní neschopnosti, během níž byla migrujícímu pracovníkovi v jiném členském státě vyplácena dávka nemocenského pojištění, z níž byly z titulu důchodového pojištění odváděny příspěvky, považována právními předpisy tohoto jiného členského státu za „doby pojištění“ ve smyslu těchto ustanovení, a to z toho důvodu, že dotčená osoba nemá v tomto posledně uvedeném státě bydliště a pobírala na základě

právních předpisů prvního členského státu podobnou dávku, kterou nebylo možné současně pobírat s touto dávkou nemocenského pojištění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Sibiu — Rumunsko) — Mariana Irimie v. Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Věc C-565/11) ⁽¹⁾

(„Vrácení daní vybraných členským státem v rozporu s unijním právem — Vnitrostátní právní úprava omezující úroky, které má uvedený stát zaplatit z vrácených daní — Úroky vypočtené od okamžiku podání žádosti o vrácení daně — Nesoulad s unijním právem — Zásada efektivity“)

(2013/C 164/08)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Sibiu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Mariana Irimie

Žalovaní: Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunalul Sibiu — Výklad zásad rovnocennosti, efektivity a proporcionality, článku 6 SEU a článku 17 Listiny základních práv Evropské unie — Přípustnost vnitrostátní právní úpravy omezující výši náhrady škody vzniklé jednotlivci v důsledku porušení unijního práva členským státem — Vrácení zákonných úroků souvisejících s vrácením daně

Výrok

Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je ta, o kterou se jedná v původním řízení, jež omezuje úroky přiznané při vrácení daně vybrané v rozporu s unijním právem na úroky vzniklé ode dne následujícího po datu žádosti o vrácení této daně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Steinel Vertrieb GmbH v. Hauptzollamt Bielefeld

(Věc C-595/11) ⁽¹⁾

(„Obchodní politika — Nařízení (ES) č. 1470/2001 — Nařízení (ES) č. 1205/2007 — Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Konečná antidumpingová cla z dovozu kompaktních fluorescenčních výbojek — Použitelnost konečného antidumpingového cla na výrobky zařazené do sazební podpoložky uvedené antidumpingovým nařízením — Dotčený výrobek — Působnost“)

(2013/C 164/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Steinel Vertrieb GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Bielefeld

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Düsseldorf — Výklad nařízení Rady (ES) č. 1470/2001 ze dne 16. července 2001 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL-i) pocházejících z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 195, s. 8; Zvl. vyd. 11/38, s. 43), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1322/2006 ze dne 1. září 2006 (Úř. věst. L 244, s. 1), a nařízení Rady (ES) č. 1205/2007 ze dne 15. října 2007, kterým se na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 ukládá antidumpingové clo z dovozu elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL-i) pocházejících z Čínské lidové republiky a rozšiřuje se na dovoz téhož výrobku z Vietnamské socialistické republiky, Pákistánské islámské republiky a Filipínské republiky (Úř. věst. L 272, s. 1) — Použitelnost uvedených právních předpisů na kompaktní fluorescenční výbojky se soumrakovým spínačem

Výrok

Nařízení Rady (ES) č. 1470/2001 ze dne 16. července 2001 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL i) pocházejících z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1322/2006 ze dne 1. září 2006, jakož i nařízení Rady (ES) č. 1205/2007 ze dne 15. října 2007, kterým se na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11

odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 ukládá antidumpingové clo z dovozu elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL i) pocházejících z Čínské lidové republiky a rozšiřuje se na dovoz téhož výrobku z Vietnamské socialistické republiky, Pákistánské islámské republiky a Filipínské republiky, se vztahují na všechny výrobky, které mají tytéž podstatné vlastnosti jako výrobky, na které se vztahují tato nařízení a které rovněž spadají do podpoložky ex 8539 31 90 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Rady (ES) č. 254/2000 ze dne 31. ledna 2000. Je věci předkládajícího soudu, aby posoudil, zda je tomu tak v případě výrobků dotčených v původním řízení bez ohledu na přidání soumrakového spínače, nebo zda výrobky dotčené v původním řízení jsou odlišnými výrobky, jelikož mají další vlastnosti, které nejsou upřesněny uvedenými nařízeními.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 24.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Colloseum Holding AG v. Levi Strauss & Co.

(Věc C-12/12) ⁽¹⁾

(„Ochranné známky — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 15 odst. 1 — Pojem „skutečné užívání“ — Ochranná známka užívaná výlučně jako prvek kombinované ochranné známky nebo společně s jinou ochrannou známkou“)

(2013/C 164/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Colloseum Holding AG

Žalovaná: Levi Strauss & Co.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) — Pojem „užívání ochranné známky“ — Uznání existence užívání ochranné známky tvořící součást kombinované ochranné známky v případě užívání této kombinované ochranné známky — Uznání existence užívání ochranné známky v případě, že se tato známka užívá jen společně s jinou ochrannou známkou, přičemž obě ochranné známky byly zapsané jednak samostatně a jednak společně jako kombinovaná ochranná známka

Výrok

Podmínka skutečného užívání ochranné známky ve smyslu čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství může být splněna, jestliže zapsaná ochranná známka, která získala rozlišovací způsobilostí užíváním jiné kombinované ochranné známky, v níž představuje jeden z prvků, je užívána pouze prostřednictvím této jiné kombinované ochranné známky nebo jestliže je užívána pouze společně s jinou ochrannou známkou a samo spojení těchto dvou ochranných známek je navíc zapsáno jako ochranná známka.

(¹) Úř. věst. C 89, 24.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad — Bulharsko) — Meliha Veli Mustafa v. Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite“ kam Natsionalnia osiguritelnen institut

(Věc C-247/12) (¹)

(„Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele — Směrnice 80/987/EHS — Směrnice 2002/74/ES — Směrnice 2008/94/ES — Články 2 a 3 — Povinnost zajistit uhrazení pohledávek zaměstnanců — Možnost omezení záruky na pohledávky vzniklé před zapsáním rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku — Rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení — Účinky — Pokračování činností zaměstnavatele“)

(2013/C 164/11)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Meliha Veli Mustafa

Žalovaný: Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite“ kam Natsionalnia osiguritelnen institut

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Varhoven administrativen sad — Výklad čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Úř. věst. L 283, s. 23; Zvl. vyd. 05/01, s. 217), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/74/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 80/987/EHS (Úř. věst. L 270, s. 10; Zvl. vyd. 05/04, s. 261) — Povinnost členských států zajistit uhrazení nejen platových pohledávek zaměstnanců existujících v okamžiku

zahájení insolvenčního řízení se zaměstnavatelem, nýbrž rovněž pohledávek, které mohou vzniknout v každé fázi insolvenčního řízení

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele musí být vykládána v tom smyslu, že nestanoví členským státům povinnost zajistit uhrazení pohledávek zaměstnanců v každé fázi insolvenčního řízení vedeného vůči jejich zaměstnavateli. Zejména nebrání tomu, aby členské státy zajistily pouze uhrazení pohledávek zaměstnanců, které vznikly před dnem zápisu rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku, i když toto rozhodnutí nenařizuje ukončení činností zaměstnavatele.

(¹) Úř. věst. C 235, 4.8.2012.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 12. února 2013 — GSV Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Věc C-74/13)

(2013/C 164/12)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: GSV Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Předběžné otázky

1) Lze mít za to, že výrobek, který

je bílé barvy,

má obdélníkový tvar,

je technickou tkaninou,

jejíž vazbu tvoří spletený drát,

jejíž útek je tvořen dvěma dráty, jež jsou navzájem překříženy a které jsou provlečeny osnovou,

který má otvory o velikosti 4 × 4 mm,

jehož rozměry jsou 100 × 201 cm,

jehož vlákna jsou skleněná a potažená styren-akrylátovým kopolymerovým plastem,

jehož hmotnost je 136 g/m²,

jehož hustota osnovy je 415 tex

a hustota útku 132 tex,

odpovídá fyzickým vlastnostem stanoveným v čtrnáctém bodu odůvodnění a v čl. 1 odst. 1 nařízení Komise (EU) č. 138/2011 ze dne 16. února 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých otevřených síťovin ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky⁽¹⁾, kterými jsou

otevřené síťoviny

vyrobené ze skleněných vláken

o velikosti buňky větší než 1,8 mm na délku i na šířku

a o plošné hmotnosti větší než 35 g/m²,

a proto je třeba s přihlédnutím k sazebnímu zařazení a jednotlivým jazykovým verzím práva Společenství vyložit kód TARIC 7019 59 00 10 v tom smyslu, že výše uvedený kód TARIC se vztahuje na uvedený výrobek jako takový?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku může být na základě právního řádu Společenství osvobozena od antidumpingového cla fyzická nebo právnická osoba — která se řídí zněním nařízení vyhlášeným v jazyce, který odpovídá její státní příslušnosti a jež se opírá o obecný a zřejmý význam znění právního předpisu v jejím jazyce, aniž by zjišťovala různé případné významy v jiných jazykových verzích — jež doveze na území Evropské unie výrobek vyrobený mimo uvedené území vzhledem k tomu, že podle jazykové verze, které rozumí, není tento výrobek zahrnut mezi výrobky, na které se vztahuje antidumpingové clo, a to i tehdy, pokud na základě srovnání jednotlivých

jazykových verzí právního předpisu Společenství může být určeno, že právo Společenství ukládá na tento výrobek antidumpingové clo?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 138/2011 ze dne 16. února 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých otevřených síťovin ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 43, s. 9).

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2012 Spolková republika Německo proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 1. března 2013 ve věci T-205/11, Německo v. Komise

(Věc C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek se domáhá

— zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 18. prosince 2012 ve věci T-205/11,

— prohlášení žaloby za přípustnou a její vrácení Tribunálu k rozhodnutí o odůvodněnosti a

— uložení náhrady nákladů řízení před Tribunálem a Soudním dvorem Evropské komisi.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 18. prosince 2012 ve věci T-205/11, kterým Tribunál zamítl žalobu Spolkové republiky Německo na zrušení rozhodnutí Komise 2011/527/EU ze dne 26. ledna 2011 o státní podpoře Německa C-7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“)“.

Spolková vláda opírá svůj kasační opravný prostředek o dva důvody kasačního opravného prostředku, které jsou oba spojeny s výtkou chybějícího odůvodnění:

— Porušení zásady účinného výkonu spravedlnosti, který je zvláštním vyjádřením obecné právní zásady právní jistoty, tím, že Tribunál nesprávně posoudil Komisi zvolený postup doručení napadeného rozhodnutí a neuvedl požadavky na formality, které je třeba dodržet, aby rozhodnutí podle článku 7 nařízení Rady č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾ bylo účinně doručeno s potvrzením přijetí.

— Porušení zásady účinného výkonu spravedlnosti, který je zvláštním vyjádřením obecné právní zásady právní jistoty, tím, že Tribunál konstatoval, že Komise nemusí u výtky pozdního podání žaloby předložit důkaz, že zásilka byla převzata identifikovatelnou osobou, která byla k převzetí doručované písemností oprávněna.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Wedding (Německo) dne 14. března 2013 — eco cosmetics GmbH & Co KG v. Virginie Laetitia Barbara Dupuy

(Věc C-119/13)

(2013/C 164/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Wedding

Účastníci původního řízení

Žalobce: eco cosmetics GmbH & Co KG

Žalovaná: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Předběžné otázky

1) Je nutné vykládat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu ⁽¹⁾, v tom smyslu, že žalovaný může podat návrh na soudní přezkum evropského platebního rozkazu i v případě, že mu platební rozkaz nebyl doručen či byl doručen neúčinně? Lze v takovém případě obdobně vycházet zejména z čl. 20 odst. 1 nebo z čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006?

2) V případě, že bude na první otázku odpovězeno kladně:

Musí žalovaný v případě, že mu platební rozkaz nebyl doručen či mu byl doručen neúčinně dodržovat ve svém

návrhu na přezkum časová omezení? Je v takovém případě třeba vycházet zejména z čl. 20 odst. 3 nařízení č. 1896/2006?

3) Dále v případě kladné odpovědi na první otázku: jaký je procesní právní následek v případě, že bude návrh na přezkum úspěšný — lze v takovém případě vycházet zejména z čl. 20 odst. 3 nebo z čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1896/2006?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 399, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Wedding (Německo) dne 14. března 2013 — Raiffeisenbank St. George reg. Gen. m.b.H. v. Tetyana Bonchyk

(Věc C-120/13)

(2013/C 164/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Wedding

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Raiffeisenbank St. Georgne reg. Gen. m.b.H.

Žalovaná: Tetyana Bonchyk

Předběžné otázky

1) Je nutné vykládat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu ⁽¹⁾, v tom smyslu, že žalovaný může podat návrh na soudní přezkum evropského platebního rozkazu i v případě, že mu platební rozkaz nebyl doručen či byl doručen neúčinně? Lze v takovém případě obdobně vycházet zejména z čl. 20 odst. 1 nebo z čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006?

2) V případě, že bude na první otázku odpovězeno kladně:

Jaký je procesní právní následek v případě, že bude návrh na přezkum úspěšný — lze v takovém případě vycházet zejména z čl. 20 odst. 3 nebo z čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1896/2006?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 399, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Amtsgericht Wedding (Německo) dne 14. března
2013 — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle,
Partnerschaftsgesellschaft v. Xceed Holding Ltd.**

(Věc C-121/13)

(2013/C 164/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Wedding

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft

Žalovaná: Xceed Holding Ltd.

Předběžné otázky

1) Je nutné vykládat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu⁽¹⁾, v tom smyslu, že žalovaný může podat návrh na soudní přezkum evropského platebního rozkazu i v případě, že mu platební rozkaz nebyl doručen či byl doručen neúčinně? Lze v takovém případě obdobně vycházet zejména z čl. 20 odst. 1 nebo z čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006?

2) V případě, že bude na první otázku odpovězeno kladně:

Jaký je procesní právní následek v případě, že bude návrh na přezkum úspěšný — lze v takovém případě vycházet zejména z čl. 20 odst. 3 nebo z čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1896/2006?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 399, s. 1.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 15. března 2013
BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH proti rozsudku
Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 15. ledna 2013
ve věci T-625/11, BSH Bosch und Siemens Hausgeräte
GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu
(ochranné známky a vzory)**

(Věc C-126/13 P)

(2013/C 164/17)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (zástupce: S. Biagosch, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 15. ledna 2013 ve věci T-625/11 v části, ve které Tribunál rozhodl, že první odvolací senát Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) vydáním rozhodnutí ze dne 22. září 2011 (věc R 340/2011-1) neporušil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾;

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 22. září 2011 (věc R 340/2011-1) v části, ve které byla tímto rozhodnutím na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 částečně zamítnuta přihláška ochranné známky ecoDoor;

podpůrně

— vrátit věc k rozhodnutí Tribunálu.

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 15. ledna 2013 ve věci T-625/11, kterým tribunál zamítl žalobu společností BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH podanou proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 22. září 2011 (věc R 340/2011-1), kterým byla na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 částečně zamítnuta přihláška ochranné známky ecoDoor.

Navrhovatelka kasačního opravného prostředku opírá svůj opravný prostředek o následující důvod:

Dovolává se porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009, protože ochranná známka ecoDoor — nepopisuje-li vůbec výrobky dotčené zamítavým rozhodnutím OHIM, nýbrž jen dveře jako možnou součást těchto výrobků — může být pro samotné dotčené výrobky považována za popisnou pouze tehdy, pokud je dotčená část pro výrobky natolik podstatná, že veřejnost tuto část s daným výrobkem ztotožňuje. O tento případ se jedná pouze tehdy, pokud dotčená část plní v očích veřejnosti naprosto podstatnou funkci výrobku. Pro dveře

jako součást výrobku, pro který byla ochrana požadována, toto neplatí, důvod pro zamítnutí zápisu uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 proto není splněn.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění); Úř. věst. L 78, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts Köln (Německo) dne 18. března 2013 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV v. ILME GmbH

(Věc C-132/13)

(2013/C 164/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgerichts Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Žalovaná: ILME GmbH

Předběžná otázka

Mají být články 1, 8 a 10, jakož i přílohy II, IV a III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/95/ES ze dne 12. prosince 2006 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí ⁽¹⁾ vykládány tak, že kryty jako **součástky** více-pólových konektorů pro průmyslové použití nesmějí být opatřeny označením CE?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 374, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag (Nizozemsko) dne 28. března 2013 — Hamidullah Rajaby v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-158/13)

(2013/C 164/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hamidullah Rajaby

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžné otázky

- 1) Je za takových okolností, jako jsou okolnosti projednávaného případu, kdy se zdá, že existuje zjevný rozpor s unijním právem, který bude mít důsledky do budoucna, a kdy si účastníci řízení vyměnili v průběhu správního řízení své názory ohledně použitelnosti článku 14 nařízení č. 343/2003, ale k této otázce se již v řízení před soudem nevrátili, přičemž se žalobce před soudem již ani výslovně tohoto bodu nedovolával, s unijním právem neslučitelné, že soud tento bod nezohlední z důvodu zákazu přezkoumat jej z úřední moci?
- 2) Lze hovořit o závislosti ve smyslu čl. 15 odst. 2 nařízení č. 343/2003 již za okolností projednávaného případu, to znamená, když se v případě rodinných příslušníků jedná o mladou ženu z Afghánistánu bez jakéhokoliv vzdělání doprovázenou dvěma dětmi, nyní ve věku 5 a půl let a 3 roky, vůči kterým má vyživovací povinnost a při péči o ně a při jejich výchově se nemůže obrátit na nikoho jiného než na žalobce jako jejího manžela a otce dětí, přičemž dále žalovaný zamítl její žádost o azyl, protože její výpověď považoval za zcela nehodnověrnou, zatímco tato výpověď je potvrzena vysvětleními žalobce a (kopiemi) dokumentů, které přinesl?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Melun (Francie) dne 3. dubna 2013 — Sophie Mukarubega v. Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

(Věc C-166/13)

(2013/C 164/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Melun

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sophie Mukarubega

Žalovaní: Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

Předběžné otázky

- 1) Je třeba právo být vyslechnut v každém řízení, které je nedílnou součástí základního práva na obhajobu a je rovněž zakotveno v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, vykládat v tom smyslu, že ukládá povinnost, aby správní orgán, který hodlá přijmout rozhodnutí o navrácení neoprávněně pobývajících cizince, umožnil dotyčnému vyjádřit se bez ohledu na to, zda má být toto rozhodnutí o navrácení vydáno po zamítnutí žádosti o povolení k pobytu či nikoli, a zejména za okolnosti, že hrozí nebezpečí skrývání se?
- 2) Lze vzhledem k odkladnému účinku soudního řízení před správním soudem upustit od toho, aby byla neoprávněně pobývajícím cizinci před zamýšleným nepříznivým opatřením ukládajícím jeho vyhoštění poskytnuta možnost se k němu vyjádřit?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil Régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Belgie) dne 27. března 2013 — Jean Devillers

(Věc C-167/13)

(2013/C 164/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil Régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Účastník původního řízení

Žalobce: Jean Devillers

Předběžná otázka

Musí být článek 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a (jeho) Příloha I Kapitola I „Způsobilost k přepravě“⁽¹⁾ body 1, 2 a 3, který v pochybnostech stran způsobilosti zraněného zvířete k přepravě a konkrétněji při posuzování dalšího utrpení způsobeného přepravou upřednostňuje stanovisko veterinárního lékaře, vykládat v tom smyslu, že brání čl. 11 odst. 4 královské vyhlášky ze dne 9. července 1999 (belgická vnitrostátní právní úprava) o ochraně zvířat během přepravy⁽²⁾, která bez dalšího povoluje přepravu zraněného zvířete pouze v případě, že tato přeprava nebude příčinou zbytečného utrpení?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 (Úř. věst. L 3, 5.1.2005, s. 1).

⁽²⁾ Královská vyhláška ze dne 9. července 1999 o ochraně zvířat při přepravě a podmínkách pro registraci přepravců a povolení obchodníků, zastávky a sběrná střediska (*Moniteur belge*, 2. září 1999, s. 32437).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de grande instance de Bayonne (Francie) dne 15. dubna 2013 — Raquel Gianni Da Silva v. Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Věc C-189/13)

(2013/C 164/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de grande instance de Bayonne

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Raquel Gianni Da Silva

Žalovaný: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Předběžná otázka

Brání unijní právo vnitrostátní právní úpravě, která neoprávněně vstup státního příslušníka třetí země, vůči kterému nebyla uplatněna donucovací opatření upravená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008⁽¹⁾, trestá odnětím svobody?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, s. 98).

Žaloba podaná dne 17. dubna 2013 — Evropská komise v. Bulharská republika

(Věc C-203/13)

(2013/C 164/23)

Jednací jazyk: bulharština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: O. Beynet, M. Heller a P. Mihaylova)

Žalovaná: Bulharská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Bulharská republika tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k provedení čl. 3 odst. 7 a přílohy I odst. 1 písm. a) druhého pododstavce, jakož i písm. b), c), d), f), h) a i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES⁽¹⁾ ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES, nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 49 odst. 1 uvedené směrnice;
- uložit Bulharské republice na základě čl. 260 odst. 3 SFEU z důvodu porušení povinností oznámit Komisi opatření k

provedení směrnice 2009/72/ES platbu denního penále ve výši 8 448 euro ode dne vydání rozsudku v této věci.

- uložit Bulharské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro přijetí opatření k provedení směrnice uplynula dne 3. března 2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. dubna 2013 — Evropaiki Dynamiki v. Komise

(Věc T-32/08) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby — Nabídkové řízení — Analýza trhu za účelem rozvoje nového přístupu k webové stránce — Odmítnutí nabídky předložené uchazečem — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Kritéria výběru a kritéria přidělení — Mimosmluvní odpovědnost“)

(2013/C 164/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: původně N. Korogiannakis, poté M. Roli a M. Stavropoulou, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve, zmocněnec, poté J. Stuyck a A.-M. Vandromme, advokáti)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí Komise, kterým byla odmítnuta nabídka žalobkyně v rámci výběrového řízení týkajícího se „Analýzy trhu za účelem rozvoje nového přístupu k webové stránce „Životní prostředí pro mladé Evropany““, a jednak žaloba na náhradu škody.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise

(Věc T-526/10) ⁽¹⁾

(„Obchodování s produkty z tuleňů — Nařízení (ES) č. 1007/2009 — Prováděcí pravidla — Nařízení (EU) č. 737/2010 — Zákaz uvádění uvedených produktů na trh — Výjimka pro inuitská společenství — Námitka protiprávnosti — Právní základ — Subsidiarita — Proporcionalita — Zneužití pravomoci“)

(2013/C 164/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada), Nativak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanada), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Kanada), Jaypootie Moesesie (Qikiqtarjuaq, Kanada), Allen Kooneeliasie (Qikiqtarjuaq, Kanada), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq, Kanada), David Kuptana (Ulukhaktok, Kanada), Karliin Aariak (Iqaluit, Kanada), Canadian Seal Marketing Group (Quebec QC, Kanada), Ta Ma Su Seal Products Inc. (Cap-aux-Meules, Kanada), Fur Institute of Canada (Ottawa, Kanada), NuTan Furs Inc. (Catalina, Kanada), GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norsko), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Grónsko), Johannes Egede (Nuuk, Grónsko), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk, Grónsko), William E. Scott & Son (Edinburg, Spojené království), Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine (Cap-aux-Meules, Kanada), Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Limited Şirketi (Istanbul, Turecko), Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Limited (Fleur de Lys, Kanada) (zástupci: J. Bouckaert a H. Viaene, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: E. White, P. Oliver a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení nařízení Komise (EU) č. 737/2010 ze dne 10. srpna 2010, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 o obchodování s produkty z tuleňů (Úř. věst. L 216, s. 1).

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

- 2) Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangniertung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesesie, Allen Kooneliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC Greenland), Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles de la Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi a Northeast Coast Sealers' Co Operative Society, Ltd poneseu vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Evropské komisi.
- 3) Evropský parlament a Rada Evropské unie poneseu vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 13, 15.1.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Gbagbo v. Rada

(Věc T-119/11) (¹)

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Zvláštní omezující opatření přijatá proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Zmrazení finančních prostředků — Úprava návrhových žádání — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Zneužití pravomoci — Právo na obhajobu — Právo vlastnit majetek“)

(2013/C 164/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Simone Gbagbo (Abidžan, Pobřeží slonoviny) (zástupce: J.-C. Tchikaya, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a M. Chavier, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: A. Bordes a M. Konstantinidis, zmocněnci) a Republika Pobřeží slonoviny (zástupci: J.-P. Mignard, J.-P. Benoit a G. Merland, advokáti)

Předmět věci

Původně návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2011/18/SZBP ze dne 14. ledna 2011 o změně rozhodnutí Rady 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 36), a nařízení Rady (EU) č. 25/2011 ze dne 14. ledna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti

některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 1), a to v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Simone Gbagbo ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.*
- 3) *Republika Pobřeží slonoviny a Evropská komise poneseu vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 130, 30.4.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Gossio v. Rada

(Věc T-130/11) (¹)

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Zvláštní omezující opatření přijatá proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Zmrazení finančních prostředků — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“)

(2013/C 164/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci/Účastnice řízení

Žalobce: Marcel Gossio (Abidžan, Pobřeží slonoviny) (zástupci: původně G. Collard, poté S. Zokou, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a G. Étienne, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: A. Bordes a M. Konstantinidis, zmocněnci); a Republika Pobřeží slonoviny (zástupci: J.-P. Mignard, J.-P. Benoit a G. Merland, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2011/18/SZBP ze dne 14. ledna 2011 o změně rozhodnutí Rady 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 36) a nařízení Rady (EU) č. 25/2011 ze dne 14. ledna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Marcel Gossio ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Radou Evropské unie.*
- 3) *Republika Pobřeží slonoviny a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 130, 30.4.2011

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Metropolis Inmobiliaris y Restauraciones v. OHIM — MIP Metro (METROINVEST)

(Věc T-284/11) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství METROINVEST — Starší národní obrazová ochranná známka METRO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Zásada zákazu diskriminace — Právo na spravedlivý proces“)

(2013/C 164/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Metropolis Inmobiliaris y Restauraciones (Barcelona, Španělsko) (zástupci: J. Carbonell Callicó, P. Craddock a B. Vanbrabant, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: M. Berger, R. Kaase a J.-C. Plate, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 17. března 2011 (věc R 954/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG a Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Chen v. OHIM — AM Denmark (Úklidový stroj)

(Věc T-55/12) (¹)

(„(Průmyslové) vzory Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující úklidový stroj — Trojrozměrná ochranná známka Společenství představující úklidový stroj vybavený rozprašovačem a houbou — Prohlášení neplatnosti“)

(2013/C 164/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Su-Shan Chen (Sanchong, Tchaj-wan) (zástupce: C. Onken, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: AM Denmark A/S (Kokkedal, Dánsko) (zástupkyně: C. Type Jarndorf, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 26. října 2011 (věc R 2179/2010-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi AM Denmark A/S a Su-Shan Chen

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Su-Shan Chen se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 133, 5.5.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Bayerische Motoren Werke v. OHIM (ECO PRO)

(Věc T-145/12) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Slovní ochranná známka ECO PRO — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 164/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bayerische Motoren Werke AG (Mnichov, Německo) (zástupce: C. Onken, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Bullock, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. ledna 2012 (věc R 1418/2011-4) týkajícímu se mezinárodního zápisu slovního označení ECO PRO s vyznačením Evropského společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Bayerische Motoren Werke AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 165, 9.6.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Oster Weinkellerei v. OHIM — Viñedos Emiliana (Igama)

(Věc T-474/11) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Zrušení namítané ochranné známky — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 164/31)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Andreas Oster Weinkellerei KG (Cochem, Německo) (zástupce: N. Schindler, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Pohlmann, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Viñedos Emiliana, SA (Las Condes, Santiago, Chile)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 22. června 2011 (věc R 637/2010-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Andreas Oster Weinkellerei KG a Viñedos Emiliana, SA.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.

- 2) Žalobkyně a OHIM ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 319, 29.10.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. dubna 2013 — PT Ecogreen Oleochemicals a další v. Rada

(Věc T-28/12) (¹)

(„Dumping — Dovoz některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie — Konečné antidumpingové clo — Přijetí nového nařízení — Zánik právního zájmu na podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci“)

(2013/C 164/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PT Ecogreen Oleochemicals (Kabil-Batam, Indonésie); Ecogreen Oleochemicals (Singapur); Pte Ltd (Singapur, Singapur); a Ecogreen Oleochemicals GmbH (Dessau Roßlau, Německo) (zástupci: F. Graafsma a J. Cornelis, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix, zmocněnec, ve spolupráci s G. Berrischem a N. Chesaitesem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1138/2011 ze dne 8. listopadu 2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (Úř. věst. L 293, s. 1) v rozsahu, v němž ukládá antidumpingové clo společnosti PT Ecogreen Oleochemicals.

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) O návrhu na vstup do řízení podaném Sasol Olefins & Surfactants GmbH a Sasol Germany GmbH již není důvodné rozhodnout.
- 3) Rada Evropské unie ponese krom vlastních nákladů řízení náklady vynaložené PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte Ltd a Ecogreen Oleochemicals GmbH.
- 4) Sasol Olefins & Surfactants a Sasol Germany ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 73, 10.3.2012.

Žaloba podaná dne 4. března 2013 — Itálie v. Komise

(Věc T-124/13)

(2013/C 164/33)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri a P. Gentili, avvocati dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil oznámení obecného výběrového řízení EPSO/AST/125/12 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na volných 110 pracovních míst asistentů platové třídy AST3 v oblasti audit, finance/účetnictví a hospodářství/statistika;

— zrušil oznámení obecného výběrového řízení EPSO/AST/126/12 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na volných 78 pracovních míst asistentů platové třídy AST3 v oblasti biologie, věda o živé přírodě a zdravotní věda, chemie, fyzika a nauka o materiích, jaderný výzkum, stavební a strojírenské inženýrství a elektrotechnické a elektronické inženýrství;

— zrušil oznámení obecného výběrového řízení EPSO/AST/248/13 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na volných 29 pracovních míst úředníků platové třídy AD6 v oblastech bezpečnost budov a stavební inženýrství pro techniku budov;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází z porušení článků 263, 264 a 266 SFEU

— Žalobkyně uvádí, že Komise nedodržela překážku věci pravomocně rozsoudené rozsudkem ve věci C-566/10 P, kterým bylo rozhodnuto, že v případě oznámení Evropské unie o výběrových řízeních je v rozporu s právem omezit jazyky, které mohou uchazeči uvést jako jejich druhý jazyk, jen na angličtinu, francouzštinu a němčinu

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení článků 342 SFEU, článků 1 a 6 nařízení č. 1/58, o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství

— V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že omezením počtu jazyků, které je možné použít jako druhý jazyk uchazečů v rámci výběrových řízení Evropské unie, Komise v praxi zavedla nové pravidlo týkající se jazyků orgánů, čímž zasáhla do výlučné pravomoci Rady v této oblasti.

3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení článků 12 ES a 18 SFEU, článku 22 Listiny základních práv Unie, čl. 6 odst. 3 SEU, čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy III služebního řádu úředníků, článků 1 a 6 nařízení 1/58, čl. 1d odst. 1 a 6, čl. 27 odst. 2 a čl. 28 písm. f) služebního řádu úředníků

— Podle žalobkyně je omezení jazykového režimu, které ukládá Komise, diskriminační, protože výše citovaná právní ustanovení zakazují uložit občanům Unie a úředníkům orgánů jazyková omezení, která nejsou obecně a objektivně stanovena jednacími řády orgánů uvedených v článku 6 nařízení č. 1/58 a která nebyla dosud přijata a zakazují zavedení takových omezení, pokud pro to neexistuje zvláštní a odůvodněný zájem služby.

4) Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 6 odst. 3 SEU v rozsahu, v němž zakotvuje zásadu ochrany legitimního očekávání jako základní právo vyplývající z ústavních tradic společných pro členské státy

— Podle žalobkyně Komise porušila očekávání občanů, pokud jde o výběr druhého jazyka ze kteréhokoliv jazyka Unie, jak to bylo možné až do roku 2007 a jak to Soudní dvůr potvrdil ve svém pravomocném rozsudku C-566/10 P.

5) Pátý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci a porušení podstatných norem vlastních povaze a účelu oznámení výběrového řízení (zejména čl. 1d odst. 1 a 6, čl. 28 písm. f) a čl. 27 odst. 2, čl. 34 odst. 3 a čl. 45 odst. 1 služebního řádu), jakož i zásady proporcionality.

— Podle žalobkyně Komise preventivním a obecným omezením jazyků, které je možné si zvolit jako druhý jazyk, na tři jazyky, předčasně přistoupila ve fázi oznámení a podmíněk přijetí k ověřování jazykových znalostí uchazečů, které se má uskutečnit až v rámci výběrového řízení. Z toho vyplývá, že jazykové znalosti se stali rozhodujícími v porovnání s odbornými znalostmi.

6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení článků 18 a 24 odst. 4 SFEU, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie, článku 2 nařízení 1/58 a čl.1d odst. 1 a 6 služebního řádu.

— Žalobkyně tvrdí v tomto bodě, že stanovením podmínky, že žádosti o účast musí být povinně zaslané v angličtině, francouzštině nebo v němčině a že EPSO v témže jazyce zašle uchazečům oznámení o průběhu výběrového řízení, bylo porušeno právo občanů Unie komunikovat ve svém vlastním jazyce s orgány a došlo k další diskriminaci osob, které dostatečně neovládají tyto tři jazyky.

7) Sedmý žalobní důvod vychází z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU (nedostatek odůvodnění), jakož i zásady proporcionality se zkrácením skutkových okolností

— Podle žalobkyně Komise odůvodnila toto omezení na tři jazyky tím, že uvedla, že osoby přijaté na základě nových výběrových řízení by měly být okamžitě schopné komunikovat v rámci orgánů. Toto odůvodnění zkresluje skutkové okolnosti, protože se nezdá, že tyto tři jazyky by měly být nejvíc používané v komunikaci mezi jednotlivými jazykovými skupinami v rámci orgánů; toto odůvodnění je navíc nepřiměřené v porovnání s omezením základního práva, jako je právo na zákaz jazykové diskriminace. K zajištění rychlé komunikace v rámci orgánů existují totiž méně omezující opatření.

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. března 2013 Evropskou komisí proti rozsudku vydanému dne 15. ledna 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-27/11, BO v. Komise

(Věc T-174/13 P)

(2013/C 164/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupce: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Další účastník: BO (Ammán, Jordánsko)

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. ledna 2013 ve věci F-27/11, BO v. Komise;

— zamítl žalobu podanou BO ve věci F-27/11 a uložil mu náhradu nákladů řízení uvedeného řízení;

— rozhodl, že účastníci ponесou vlastní náklady řízení vynaložené v tomto stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka jeden důvod kasačního opravného prostředku, který se zakládá na porušení článku 19 společných předpisů pro zdravotní pojištění úředníků Evropské unie a bodu 2.5 kapitoly 12 s názvem „Cestovní náhrady“ hlavy II rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2007, kterým se stanoví obecná prováděcí opatření pro úhradu léčebných výloh, jelikož SVS podle ní nezohlednil, že náhrada cestovních výdajů upravená v tomto druhém ustanovení je striktně vyloučena.

Žaloba podaná dne 28. března 2013 — Moallem Insurance v. Rada

(Věc T-182/13)

(2013/C 164/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Moallem Insurance Co. (Teherán, Írán) (zástupce: D. Luff, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil bod 18 přílohy rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 71),

— zrušil bod 18 přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 55),

- prohlásil, že se článek 12 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 ⁽¹⁾ a článek 35 nařízení Rady č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 ⁽²⁾ na žalobkyni nepoužijí,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, že Soudní dvůr má pravomoc přezkoumat jak bod 21 části B přílohy rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP a bod 21 části B přílohy VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010, tak i rozhodnutí ze dne 28. října 2010 a jejich soulad s obecnými zásadami unijního práva.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že specifický důvod pro zařazení společnosti Moallem na seznam je chybný a že požadavky stanovené v čl. 20 odst. 1 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP (který byl následně změněn článkem 1 odst. 7 rozhodnutí Rady 2012/35/SZBP ze dne 23. ledna 2012, článkem 1 odst. 8 rozhodnutí Rady 2012/635/SZBP ze dne 25. října 2012 a článkem 1 odst. 2 rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012), a požadavky stanovené v čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 267/2012 (který byl následně změněn článkem 1 odst. 11 nařízení Rady č. 1263/2012 ze dne 21. prosince 2012) nejsou splněny.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012 a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012 nejsou dostatečně odůvodněna. Tyto akty porušují právo společnosti Moallem na obhajobu a její právo na spravedlivý proces, neboť Rada nikdy neodpověděla na dopis společnosti Moallem ze dne 6. února 2013 a společnosti Moallem nebyl poskytnut přístup do spisu Rady.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Rada porušila čl. 24 odst. 3 a čl. 24 odst. 4 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a čl. 46 odst. 3 a čl. 46 odst. 4 nařízení Rady č. 267/2012. Článek 24 odst. 3 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a čl. 46 odst. 3 nařízení Rady (EU) č. 267/2012 požadují, aby Rada své rozhodnutí sdělila a doručila, včetně důvodů zařazení na seznam, a čl. 24 odst. 4 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a čl. 46 odst. 4 nařízení Rady (EU) č. 267/2012 upravují přezkoumání rozhodnutí, jsou-li předloženy připomínky.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Rada při posuzování situace společnosti Moallem porušila zásadu řádné správy.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z toho, že Rada při posuzování situace společnosti Moallem porušila zásadu legitimního očekávání.

- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že by se článek 12 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a článek 35 nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 neměly na společnost Moallem použít, neboť jsou v rozporu se zásadou proporcionality zakotvenou v čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii (SEU).
- 8) Osmý žalobní důvod vychází z toho, že nařízení Rady (EU) č. 267/2012, ve znění pozdějších změn, na jehož základě byla přijata sporná příloha prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, je v rozporu s čl. 215 odst. 2 a 3 SFEU, který je jeho právním základem, a s článkem 40 SEU.
- 9) Devátý žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a nařízení Rady (EU) č. 267/2012 byla přijata v rozporu se zásadou rovného zacházení a se zásadou zákazu diskriminace.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39)

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 (EU) ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1)

Žaloba podaná dne 3. dubna 2013 — PP Nature-Balance Lizenz v. Komise

(Věc T-189/13)

(2013/C 164/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (Hamburk, Německo) (zástupce: M. Ambrosius, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje,

- Prohlásit za neplatné prováděcí rozhodnutí Evropské komise C(2013) 369 final ze dne 21. ledna 2013 o registraci účinné látky „tolperison“ jako humánního léčivého přípravku podle článku 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES;

podpůrně prováděcí rozhodnutí Komise C(2013) 369 final ze dne 21. ledna 2013 prohlásit za neplatné v rozsahu, ve kterém členským státům ukládá povinnost léčebnou indikaci „bolestivá svalová přepnutí, zejména v důsledku onemocnění páteře a paraxiálních kloubů“ vyškrtnout z registrací pro tolperison ve formě ústního podání a registrace upravit odpovídajícím způsobem;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení článku 116 směrnice 2001/83/ES ⁽¹⁾

— V této souvislosti se mimo jiné uplatňuje, že základem napadeného rozhodnutí je nesprávné posouzení kritéria chybějící terapeutické účinnosti. Kromě toho žalobkyně tvrdí, že při posouzení vztahu mezi užítkem a rizikem u tolperisonu v ústní formě byla použita nesprávná kritéria.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 10a a přílohy I směrnice 2001/83/ES

Zde žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí nezohledňuje při posouzení účinnosti, bezpečnosti, jakož i vztahu mezi užítkem a rizikem kritéria obsažená v článku 10a, jakož i v příloze I směrnice 2001/83/ES. Podle názoru žalobkyně je rovněž napadené rozhodnutí založeno na použití nesprávných posuzovacích kritérií.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, jakož i čl. 22a odst. 1 písm. b) směrnice 2001/83/ES

— Žalobkyně v rámci třetího žalobního důvodu uvádí, že místo změny dotčených registrací s okamžitým účinkem mělo být nařízeno provedení studie účinnosti ve smyslu čl. 22a odst. 1 písm. b) směrnice 2001/83/ES jako mírnější prostředek. Žalobkyně uplatňuje, že Komise se s touto možností dostatečně nevyrovnala a že tato možnost byla odmítnuta vědeckým výborem pro humánní léčivé přípravky EMA z důvodů, které nejsou právně únosné.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27 s. 69).

Žaloba podaná dne 12. dubna 2013 — Rubinum v. Komise

(Věc T-201/13)

(2013/C 164/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rubinum, SA (Rubí, Španělsko) (zástupci: C. Bittner a P.-C. Scheel, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— Prohlásil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 288/2013 za neplatné

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně následující:

1) Porušení čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 1831/2003 ⁽¹⁾

V této souvislosti žalobkyně uplatňuje, že napadené nařízení se zakládá zejména na čl. 13 odst. 2 nařízení č. 1831/2003 a v projednávaném případě nebyly splněny podmínky tohoto předpisu. Poukazuje zejména na skutečnost, že napadené nařízení se zakládá na domněnkách a že ve skutečnosti nebyl v dotyčném přípravku konkrétně zjištěn přenos antimikrobiální odolnosti ani produkce toxinů.

2) Porušení čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1831/2003

Na tomto místě žalobkyně uvádí, že Komise měla o její žádosti podané na základě čl. 10 odst. 2 ve spojení s článkem 7 nařízení č. 1831/2003 rozhodnout podle čl. 9 odst. 1 téhož nařízení.

3) Porušení čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1831/2003

V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že v několika povolovacích řízeních již přiměřeně a dostatečně prokázala, že doplňková látka, kterou vyrábí, nemá podle čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1831/2003 škodlivé účinky na zdraví lidí a zvířat nebo na životní prostředí. Komise a EFSA toto tvrzení navíc nevyvrátili.

4) Porušení čl. 6 nařízení (ES) č. 178/2002 ⁽²⁾

Na tomto místě tvrdí žalobkyně v podstatě, že napadené nařízení se nezakládá na řádné a úplné analýze rizik.

5) Porušení čl. 7 odst. 2 nařízení č. 178/2002

Žalobkyně v této souvislosti mimo jiné tvrdí, že Komise nemůže napadené nařízení odůvodnit ani zásadou předběžné opatrnosti podle článku 7 nařízení č. 178/2002. Krom toho uvádí, že napadené nařízení porušuje požadavky čl. 7 odst. 2 nařízení č. 178/2002 i při zohlednění zásady předběžné opatrnosti.

6) Porušení základních zásad unijního práva.

Žalobkyně vytýká v uvedené souvislosti porušení práva být slyšen, nároku na spravedlivé řízení a zásady proporcionality.

7) Porušení článku 19 nařízení č. 1831/2003

Na tomto místě je vytýkáno, že Komise nedodržela dvouměsíční lhůtu stanovenou v článku 19 nařízení č. 1831/2003 pro přezkum rozhodnutí nebo opomenutí EFSA a že rozhodla o žádosti žalobkyně o přezkum stanoviska EFSA teprve po přijetí napadeného nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat (Úř. věst. L 268, s. 29).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, s. 1).

Žaloba podaná dne 9. dubna 2013 — Portugal Telecom v. Komise

(Věc T-208/13)

(2013/C 164/38)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugal Telecom SGPS, SA (Lisabon, Portugalsko)
(zástupci: N. Mimoso Ruiz a R. Bordalo Junqueiro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

— zrušil rozhodnutí Komise C(2013) 306, a uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní;

— podpůrně, snížil uloženou pokutu uloženou žalobkyni v článku 2 rozhodnutí Komise.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V napadeném rozhodnutí bylo určeno, že společnosti Portugal Telecom a Telefónica S.A. porušily článek 101 SFEU tím, že do smlouvy, na jejímž základě společnost Telefónica S.A získala od společnosti Portugal Telecom balík akcií společnosti Brasilcel NV, vložily ustanovení 9. Komise uvedené ustanovení vyložila jako souhlas se zákazem soutěžit, která nesouvisí se smluvní transakcí.

Na podporu žaloby Portugal Telecom uvádí dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení základních procesních požadavků:

— žalobkyně se domnívá, že rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné, jelikož obsahuje opomenutí, nepřesnosti a pochybení v zásadních otázkách, což nepříznivě ovlivňuje jeho závěry;

— žalobkyně se dále domnívá, že napadené rozhodnutí je založeno na nedostačujících důkazech, jelikož Komise neposkytnula žádné důkazy oslabující důkazy předložené žalobkyní, ze kterých vyplývá, že ustanovení 9 smlouvy obsahuje souhlas se zákazem soutěžit, která vzhledem k okolnostem svého vzniku nemůže nabýt účinnosti bez předchozího souhlasu obou stran;

— žalobkyně se krom toho domnívá, že ustanovení 9 smlouvy nelze klasifikovat jako omezení na základě cíle, a že Komise neprokázala, jak jí přísluší, skutečnou nebo možnou existenci omezujících účinků, které by mohly být v rozporu s pravidly hospodářské soutěže.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení Smlouvy a práva týkajícího se jejího uplatnění:

— žalobkyně se domnívá, že napadené rozhodnutí je v rozporu s unijním právem, neboť obsahuje:

a) zjevně nesprávné posouzení skutkových okolností, důkazů a důkazní síly údajů, jelikož Komise nesprávně posoudila a vyložila údaje, které poskytl účastníci řízení, a na základě důkazů obsažených ve spisu neucinila přesvědčivé závěry;

b) nesprávný výklad článku 101 SFEU, a v důsledku toho porušení uvedeného ustanovení, jelikož Komise bezdůvodně a nesprávně považovala účastníky řízení za možné konkurenty na všech trzích, kterých se dotčený souhlas se zákazem soutěžit týká. Tato dohoda nemohla být posouzena jako omezení na základě cíle a Komise neprokázala žádné její účinky;

c) porušení povinnosti provést šetření a rozhodnout, zda napadené rozhodnutí neobsahuje či nevyvrací relevantní tvrzení předložené účastníky řízení, zejména ohledně rozsahu působnosti souhlasu se zákazem soutěžit;

d) porušení zásady *in dubio pro reo*, jelikož Komise považuje za nesporné některé skutečnosti v neprospěch žalobkyně, ohledně kterých existují vážné pochybnosti a v souvislosti s nimiž si není jistá ani sama Komise;

e) porušení zásad, které se Komise zavázala uplatňovat v rámci ukládání pokut, zejména ustanovení bodu 13 svých pokynů k ukládání pokut, jelikož vypočítala výši pokuty ve vztahu ke všem trhům elektronické komunikace bez ohledu na to, zda se nachází na pyrejském poloostrově, přičemž nezohlednila skutečnost, že údajné porušení vůbec nepokračovalo po dni 29. října 2010;

f) porušení zásady proporcionality vzhledem k okolnostem projednávané věci a kritériím, která je třeba při ukládání pokut zohlednit.

Žaloba podaná dne 16. dubna 2013 — Ferracci v. Komise

(Věc T-219/13)

(2013/C 164/39)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobce: Pietro Ferracci (San Cesareo, Itálie) (zástupci: A. Nucara a E. Gambaro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil na základě článku 263 SFEU rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 2012;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podaná proti rozhodnutí Komise C(2012) 9461 final ze dne 19. prosince 2012, kterým se prohlašují podpory poskytnuté ve formě osvobození od obecní daně z nemovitostí (*Imposta comunale sugli immobili*, dále jen „ICI“) neobchodním subjektům vykonávajícím určité činnosti, za neslučitelné s vnitřním trhem, aniž by se nicméně nařídilo vrácení těchto podpor, a kterým se prohlašuje, že zvýhodněné zacházení poskytnuté církvi a některým sportovním sdružením podle článku 149 jednotného textu o dani z příjmu (*Testo unico delle imposte sul reddito*, dále jen „TUIR“), jakož i osvobození od IMU (*Imposta municipale propria* — obecní daň z nemovitosti) poskytnuté některým subjektům vykonávajícím zvláštní činnosti nepředstavuje státní podporu.

Na podporu své žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení a nesprávného použití a výkladu článku 14 nařízení (ES) č. 659/1999.

— Žalobce v této souvislosti tvrdí, že žalovaná, i když měla za to, že byly porušeny články 107 a 108 SFEU, nenarídila vrácení výše uvedené státní podpory. Žalobce uvádí, že v této souvislosti neexistuje žádná mimořádná okolnost, která by mohla vést k absolutní nemožnosti vrácení a že v každém případě tato absolutní nemožnost nebyla prokázána.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení a nesprávného použití článku 107 odst. 1 SFEU.

— Žalobce v této souvislosti tvrdí, že žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala, že opatření podpory přijaté Italskou republikou podle článku 149 odst. 4 TUIR nepředstavuje státní podporu ve smyslu SFEU. Konkrétně žalovaná dospěla k závěru, že neexistuje žádná selektivní výhoda, přičemž žalobce se domnívá, že dotčené ustanovení představuje selektivní výhodu ve prospěch občansky uznaných církví a amatérských sportovních klubů a že splňuje všechny ostatní podmínky prokazující existenci státní podpory podle článku 107 odst. 1 SFEU.

3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení a nesprávného použití článku 107 odst. 1 SFEU.

— Žalobce v tomto ohledu uvádí, že žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala, že opatření podpory přijaté Italskou republikou ve formě údajného osvobození od IMU nepředstavuje státní podporu ve smyslu SFEU. Konkrétně žalovaná dospěla k závěru, že příjemci podpory ve formě osvobození od IMU nejsou „podniky“. Žalobce se však domnívá, že příjemci podpory jsou podniky ve smyslu práva Společenství a že všechny podmínky prokazující existenci státní podpory podle článku 107 odst. 1 SFEU jsou splněné.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 296 SFEU.

— Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je třeba zrušit vzhledem k jeho nedostatečnému odůvodnění, pokud jde o všechny výše uvedené žalobní důvody, v rozporu s článkem 296 SFEU.

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou a opodstatněnou, a v důsledku toho napadený akt zrušil,

— následně Evropské komisi nařídil, aby žalobkyni zařadila na užíší seznam zájemců, kteří se mají účastnit nabídkových řízení v rámci smlouvy EuropeAid/132633/C/SER/multi, část 7: Governance and home affairs (Řízení a vnitro),

— uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady řádné správy — zejména v tom ohledu, že ukládá povinnost zajistit soudržnost — a zásady dodržování kontradiktornosti a dále z porušení legitimního očekávání žalobkyně a zásady ekvity, když Komise vůbec poprvé až ve svém dopise ze dne 2. dubna 2013, který navazoval na její rozhodnutí ze dne 15. února 2013, odmítla jako neuznatelný projekt č. 25 navržený žalobkyní za účelem splnění kritéria technické kapacity, čímž počet projektů uznatelných za referenční projekty poklesl pod nezbytné minimum.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení bodu 2.4.11.1.3 druhého pododstavce Praktické příručky smluvními postupy v rámci vnější činnosti Evropské unie a vysvětlení A 47 k oznámení o zakázce, neboť Komise nesprávně vyložila pojem „referenční projekty uznatelné za vyhovující výběrovému kritériu technické kapacity zájemce“.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2013 — B&S Europe v. Komise

(Věc T-222/13)

(2013/C 164/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Business and Strategies in Europe (Brusel, Belgie)
(zástupce: L. Bihain, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Usnesení Tribunálu ze dne 17. dubna 2013 — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste v. Komise

(Věc T-353/08) ⁽¹⁾

(2013/C 164/41)

Jednací jazyk: němčina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

**Usnesení Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Comunidad
Autónoma de Galicia v. Komise**

(Věc T-520/10) ⁽¹⁾

(2013/C 164/42)

Jednací jazyk: španělština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.2011.

**Usnesení Tribunálu ze dne 17. dubna 2013 — Grupo
Bimbo v. OHIM (SANISSIMO)**

(Věc T-485/12) ⁽¹⁾

(2013/C 164/43)

Jednací jazyk: španělština

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 164/34	Věc T-174/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. března 2013 Evropskou komisí proti rozsudku vydanému dne 15. ledna 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-27/11, BO v. Komise	19
2013/C 164/35	Věc T-182/13: Žaloba podaná dne 28. března 2013 — Moallem Insurance v. Rada	19
2013/C 164/36	Věc T-189/13: Žaloba podaná dne 3. dubna 2013 — PP Nature-Balance Lizenz v. Komise	20
2013/C 164/37	Věc T-201/13: Žaloba podaná dne 12. dubna 2013 — Rubinum v. Komise	21
2013/C 164/38	Věc T-208/13: Žaloba podaná dne 9. dubna 2013 — Portugal Telecom v. Komise	22
2013/C 164/39	Věc T-219/13: Žaloba podaná dne 16. dubna 2013 — Ferracci v. Komise	23
2013/C 164/40	Věc T-222/13: Žaloba podaná dne 15. dubna 2013 — B&S Europe v. Komise	24
2013/C 164/41	Věc T-353/08: Usnesení Tribunálu ze dne 17. dubna 2013 — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste v. Komise	24
2013/C 164/42	Věc T-520/10: Usnesení Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Comunidad Autónoma de Galicia v. Komise	25
2013/C 164/43	Věc T-485/12: Usnesení Tribunálu ze dne 17. dubna 2013 — Grupo Bimbo v. OHIM (SANISSIMO)	25

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

